

ŠENTJANŠKI glas

Letnik XVI, številka 35

GLASILO KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ

november 2015

**KMETIJA KRANJC, Budna vas 26a,
8297 Šentjanž**

KAJ? MLEKO IN MLEČNI IZDELKI

- pregreta smetana, skuta, maslo, kajmak
- sir za žar, mladi sir, jogurti

KAM? NA MLEKOMAT in AVTOAT Z IZDELKI

- Sevnica in Radeče
- V TRGOVINE KMEČKE ZADRUGE
- Šentjanž, Krmelj, Tržišče, Sevnica, Krško

KDO ŠE? OTROCI V ŠOLAH IN VRTCIH

Kontakt: Kmetija Kranjc, GSM: 041 577 908

LISAP SI, trgovina in storitve d.o.o.
Srednik 19
8297 Šentjanž

Frizerski salon v Šentjanžu
070 811 595 Saša

tesarstvo
prevoznništvo
krovstvo

Martin Zupan, s.p.
Kladje 1, Šentjanž
041 352 704

ŠpanLes

JOMALES
Gozdarske storitve

Jože Klun s.p.

Šentjanž 40c, 8297 Šentjanž

Mtel.: 051 394 023

POSEK · SPRAVILO · ODKUP

HALO BETON

BETONARNA TREBNJE

031 644 300

HALO BETON d.o.o.

07/34 82 400

halobeton@gmail.com

Fasaderstvo, slikopleskarstvo,
adaptacije, polaganje ploščic,
suhomontažni sistemi.

GRADBENIŠTVO VLADIMIR ODLAZEK s.p.
OSREDEK 12, 8297 ŠENTJANŽ

tel. 040 751 931

LEKARNA
SEVNICA

Enota Krmelj

Delovni čas

pon., sre., čet., pet.: od 7 do 14,

tor.: od 7 do 19

Tel.: 07 81 84 004

Poleg zdravil in medicinskih
pripomočkov lahko pri nas dobite tudi
najrazličnejša prehranska dopolnila,
kozmetiko, otroško kozmetiko in
prehrano.

Imate tudi vi kdaj občutek, da vas je čas prehitel? Res nenavadno, ampak le kaj se dogaja? Se zdi, kot da vsako leto mine hitreje, dan je dolg kot ura in ure kot minute. Kam hitimo in kako živimo? Najbrž prehitro in premalo doživeto. Kar ne znamo se ustaviti. Premnogokrat se zdi, da nam ne pustijo, da bi se ustavili. Pa je res? Izgovori, sami izgovori. Tudi za ustaviti se, si je potrebno vzeti čas, kajne?

Pa smo se ustavili. Ujeli dogodke v tale sveženj papirja, ki ga imate danes v rokah. Tako, da ne bodo šli v pozabo in da bomo lahko naslednjo jesen spet moledovali nad tem, kako hitro čas beži, saj ni daleč lansko leto, ko smo pripravljali jesensko številko časopisa.

In nasvet se ponuja kar sam od sebe. Jesen se je razbohotila v vsej svoji lepoti in toplih barvah. Odi ven v naravo, kar tako s prazno glavo, brez obveznosti, zase, za svoje in s svojimi. To je recept, ki ponuja rešitev. Naučiti se poslušati samega sebe, svoje bližnje in druge ... Ne sklepati kar tja v tri dni in hiteti naprej kot konj s plašnicami na očeh. Poslušati ptičje petje, šelestenje drevesnih listov, brenčanje čebel, žuborenje potoka, drobljenje kamenja pod našimi koraki ... in slej kot prej se bomo spet naučili slišati tudi govorjenje naših najbližjih in tistih malo manj, klic sočloveka, klic nas samih. Mnogo si imamo povedati, samo ne pustimo si do besede, ne slišimo se.

Storimo kaj, da se bomo slišali. Najprej same sebe, potem naše najbližje ... Ustavimo se in zadihajmo! Svež zrak, vonj iz domače kuhinje, vonj bližnjega, vonj nas samih. Izgubili smo prvinskost. Smo jo sposobni spet najti?

Upava in želiva, da jo v tem svežnju papirja najdete vsaj malo in razmislite o tem, kaj ste postorili, kaj so postorili vaši bližnji, vaši sokrajani. Kar nekaj vsega se je nabralo čez poletje. Priznajmo si, da znamo in zmoremo. Tudi ujeti čas ...

Vesna in Petra

CENIK OGLASNEGA PROSTORA

Objava Vašega oglasa v posameznem izvodu – eni številki	Objava Vašega oglasa v vseh treh številkah ŠG letnika 2015 NUDIMO POPUST!
Zadnja stran, barvna	Zadnja stran, barvna
1/1.....250€	1/1.....650€
1/2.....150€	1/2.....400€
1/4.....100€	1/4.....250€
1/8.....80€	1/8.....180€
Notranja stran, barvna ČB	Notranja stran, barvna ČB
1/1.....200€.....150€	1/1.....500€.....350€
1/2.....150€.....100€	1/2.....400€.....250€
1/4.....100€.....80€	1/4.....250€.....200€
1/8.....60€.....40€	1/8.....150€.....100€
Prva stran, barvna	Prva stran, barvna
1/8.....150€	1/8.....400€

Šentjanški glas

Glasilno krajevne skupnosti Šentjanž

Izdaja: Krajevna skupnost Šentjanž

Uredniški odbor:

Petra Majcen (odgovorna urednica),

Vesna Perko (glavna urednica),

Simona Razpet (lektoriranje),

Jože Puc, Boštjan Repovž, Milan

Sotlar (oblikovanje) in Jože Repovž.

Prispevki:

zunanjji sodelavci

Slika na naslovnici:

Žarko Čirič

Naslov:

Šentjanški glas – uredništvo,

Šentjanž 22,

8297 Šentjanž

E-mail: info@sentjanz.si,

www.sentjanz.si

Šentjanški glas je vpisan v razvid

medijev, ki ga vodi Ministrstvo za

kulturo RS pod zap. št. 1557.

Oglasno trženje:

Turistično društvo Šentjanž

Tisk: Vinko Podlogar s.p. Radeče

Naklada: 500 izvodov

Cena: 0,01 EUR

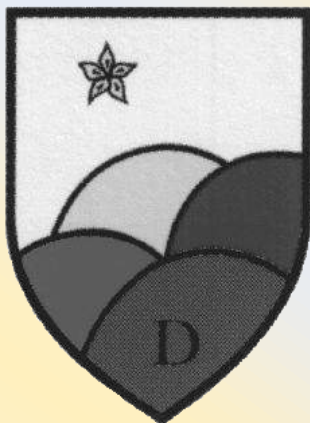
Oglasna sporočila niso lektorirana. Za vsebino oglasa je odgovoren naročnik.

Pridržujemo si pravico do krajšanja in oblikovanja gradiva. Fotografij in rokopisov ne vračamo. Fotografije, ki niso del člankov, so iz arhiva TD Šentjanž.

SPOŠTOVANE KRAJANKE IN KRAJANI!

Naš kraj Šentjanž praznuje vsakoletni praznik v spomin na zadnji boj herojev Milana Majcna in Jančija Mevžlja, ki sta se v Murceah do konca borila za našo domovino. Še vedno hranimo v spominu njuno požrtvovalnost in nesebičnost, zato ju radi počastimo s krajevnim praznikom ravno oktobra, ko sta se življenji junakov tako kruto, a hkrati junaško končali.

KS Šentjanž v tem času zaključuje in analizira opravljene naloge preteklega leta. Uspešno smo izvedli asfaltacijo krajevnih cest do družinskih hiš Koren, Škrajnar in Smolič. Sanirali smo ceste, ki jih je prizadelo lansko neurje, in hkrati sanirali plaz pri Nunskem Logu. Največja pridobitev v našem kraju pa je trenutno energetska sanacija osnovne šole in seveda izvajanje gradbenih del za težko pričakovano telovadnico.

Ob tej priložnosti voščim vsem krajkankam in krajanom Šentjanža vse lepo ob krajevnem prazniku.

Boštjan Krmelj, predsednik KS Šentjanž

CENJENE KRAJANKE, CENJENI KRAJANI KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ

Občina Sevnica

družabne aktivnosti, ki jih krajanji in društva marljivo negujete skozi vse leto.

Obe, tako vsebinsko kot finančno zahtevni investiciji, sta v tem času ključna mejnika razvoja v krajevni skupnosti. Ob dobrem sodelovanju med ustanoviteljico in vzgojno-izobraževalnim zavodom, ki redno delo šole in vrtca ustrezno prilagaja aktivnostim na gradbišču, bomo zadane cilje gotovo uspešno dosegli.

Ker je bilo v preteklosti veliko truda vloženega v komunalno opremljanje z optičnim in vodovodnim omrežjem, so bistvene potrebe na tem področju dobile svoje rešitve. Veliko delo predvsem na tem področju opravi Krajevna skupnost, tako z rednim kot investicijskim vzdrževanjem cestne infrastrukture ter drugimi ureditvami. Še precej je takšnih s področja infrastrukture in komunalnega urejanja. Verjamem, da je z dobrim sodelovanjem tudi v zahtevnejših časih, ko je potrebno v občinskem in enajstih proračunih vseh krajevnih skupnosti resnično odgovorno usmeriti praktično vsak evro, možno slediti cilju, naj razvoj teče venomer naprej.

Tudi vnaprej je ključno ustvarjati za življenje in delo primerno in prijetno okolje. Hkrati pa je pomembno, da kakovostno delo omogočamo tako krajevni skupnosti kot organizacijam in društvom, ki vsakodnevno lepšate življenje.

Krajevna skupnost Šentjanž je skupnost z resnično bogato družbeno-kulturno zavzetostjo, ta povezanost pa daje utrip in kakovost bivanja. Tako dobrega sodelovanja z vami, z društvom in Krajevno skupnostjo si želim tudi v bodoče.

S spoštovanjem,

Srečko Ocvirk, župan Občine Sevnica

Tudi, ali pa morda še posebej v časih, ki so pod močnim vtisom globalnih sprememb, se moramo v domačih krajih truditi za vse tisto, kar vsakodnevno potrebujemo, in skupaj iskati možnosti bodočega razvoja. Razvoj pa je kontinuiran proces, ki ga čas in prostor ne smeta ustavljati, temveč mu je treba skladno z zmožnostmi omogočiti veter v krila.

Letošnje leto je na področje šolstva v Šentjanžu prineslo pomembne spremembe na boljše. Nekatere so že zaključene, druge še v teku. Jeseni je šolarje, otroke v vrtcu in zaposlene pričakala ne samo na oko, temveč tudi za splošno bivanjsko in delovno udobje bistveno izboljšana šolska zgradba. Razvoj pa teče naprej. Da bi lahko gradili, je potrebno odsluženo včasih tudi porušiti – in tako ob šoli raste nova telovadnica. Ta bo izpolnila dolgoletno potrebo po sodobnih prostorih za šolsko delo, hkrati pa nudila večnamenski prostor za kulturne in

Na predzadnji petek letošnjega oktobra smo Šentjančani s kulturno prireditvijo obeležili krajevni praznik, ki ga praznujemo 29. oktobra v spomin boja Milana Majcna in Jančija Mevžlja v Murncah pred 74 leti. Bogat kulturni program so pripravili učenci OŠ Milana Majcna Šentjanž v sodelovanju s Šentjanškimi jurjevalci. Na prireditvi so bila podeljena tudi priznanja krajevnih skupnosti Šentjanž za leto 2015, ki so jih prejeli Fanika Rupar, Jani Žganjar in Jože Zaplatar. V imenu uredniškega odbora vsem prejemnikom priznanj iskreno čestitamo. Da ne bomo delali razlik, smo z vsakim od njih opravili kratek intervju. Prijetno branje želimo!

Fani Rupar

pritegnilo, da ste se pričeli ukvarjati s tem in ali je to vplivalo na vaš način življenja?

Nisem bila ravno prva na področju biodinamike v našem kraju. Že pred menoj je nekaj žensk iz Šentjanža obiskovalo tečaje biodinamike. Po letu 1990 sem redno kupovala setvene priročnike (koledarje), veliko dobrih nasvetov je bilo v njih, ki sem jih upoštevala pri vrtnarjenju. Ko sem izvedela, da v naši občini že deluje društvo za biodinamično gospodarjenje Ajda Posavja, sem se dejavno vključila vanj. Obiskovala sem predavanja, srečanja in se dokaj redno udeleževala akcij za pripravo preparatov, nabiranja zdravilnih zelišč zanje itd. Sedaj se je na naše veselje število članov iz naše bližine že tako povečalo, da imamo sami skupino v okviru društva Ajda, ki se po potrebi sestaja in dela v Gabrijelah ali na Malem Cirkniku. Tako se nam ni potrebno vedno voziti v Boštanj ali Brežice. Na teh srečanjih si izmenjujemo razne sadike, semena ter seveda izkušnje. Za biodinamično pridelavo zelenjave sem se odločila, ker sem v raznih prispevkih zasledila, kako se zastrupljamo s kemičnimi škropivi in gnojili. Postala sem babica in svojim vnukom sem želela ponuditi zdravo hrano, seveda, kar sem lahko pridelala. Tudi sama sem kmalu opazila, kako bolj dobrega in polnega okusa je na ta način pridelana zelenjava. Res je, da imamo s to pridelavo več dela, vendar če delamo z veseljem, se to kaj hitro povrne.

Aktivni niste le kot članica društva Ajda, ampak tudi kot članica Turističnega društva Šentjanž. Že več let vestno opravljate vlogo sekretarke pri Društvo upokojencev Šentjanž. Kakšen je vaš pogled na društveno življenje?

Res je, da nisem aktivna le v društvu Ajda. Že tretji mandat opravljam delo tajnice Društva upokojencev Šentjanž. Organiziramo razna srečanja članov, mesečne pohode in dva do tri celodnevne izlete. Obiskujemo naše starejše člane ob rojstnih dnevih, še posebno ob okroglih obletnicah ter pred novim letom. Vsako leto se udeležujem čistilnih akcij in pobiranja ambrozije, katero smo kar dobro uničili. Tudi kot članica Turističnega društva Šentjanž pomagam po svojih močeh pri raznih akcijah. Veliko dela je bilo pri pripravi poti na Tk pav, sedaj pa je potrebno pot vzdrževati in dopolnjevati. Ugotavljam, da bi bilo moje življenje zelo prazno, če se ne bi vključevala v delo društev.

Lahko bi dejala, da sta prostovoljno delo in nesebična pomoč sočloveku vaši vrednoti. Nikoli vam ni težko pomagati. Menite, da se dobro z dobrim povrne?

Že od začetka delovanja projekta »Starejši za boljšo kakovost življenja doma« sem zelo aktivno vključena vanj kot prostovoljka. Redno obiskujem krajane, starejše od 69 let. Nekateri obiščem enkrat letno, spet druge vsak mesec ali še večkrat. Če je potrebno, odpeljem posameznika k zdravniku, v lekarno, trgovino, na pošto in še kaj podobnega. V pomoči ljudem v stiski uživam in to delam z veseljem, čeprav mi zato delo doma ostane večkrat neopravljeno. V zadoščenje mi je, ko me ljudje pohvalijo. Včasih razmišljam, da če bom sama

Dobro se z dobrim vrača. Prav je, da se prostovoljno delo in nesebična pomoč opazi. Opažena je bila tudi Fani Rupar, letošnja prejemnica priznanja KS Šentjanž.

Svoje otroštvo ste preživeli v zaselku Trebelno na Cerovcu. Kakšni so vaši spomini na otroštvo?

Spomini na moje otroštvo so lepi. Živela sem v petčlanski družini, v malem zaselku s tremi hišami in lepim razgledom. Imeli smo majhno kmetijo, na kateri je večino časa delala mama, saj je bil oče zaposlen. Šolo sem obiskovala v Šentjanžu. Pozimi je bilo včasih težko, še posebej, ko je bilo obilo snega in zametov, saj smo se velikokrat komaj izkopalili iz njih. V šolo smo prišli mokri in premrazeni, a spomini na pot v šolo in iz nje so še vedno prelepi. Starša sta želela, da bi se preselili v bližino Šentjanža in posledično tudi vlaka, ki je takrat še vozil v Krmelju. V Birni vasi sta z vztrajnostjo zgradila novo hišo in ko je bila le-ta delno vseljiva, smo se oče, sestra in jaz preselili vanjo. Pričela sem hoditi na nižjo gimnazijo v Tržišče. Zopet je bila dolga pot, a ko si mlad, vse to z lahkoto preneseš. Iz Šentjanža v Tržišče je takrat hodilo kar precej otrok.

Veliko časa namenite biodinamiki in lahko bi dejala, da ste v našem kraju zaorali ledino na tem področju. Kaj vas je

potrebovala pomoč, jo bom tudi dobila. Neki gospod mi je nekoč dejal: »Pomagaj, kolikor lahko, vse se ti stokrat povrne.«
Nekakšen rek za upokojence je »Nimam časa.« Drži to tudi za vas? Je tempo življenja res tako hiter?

Ja, tudi zame večkrat velja rek »Nimam časa.« Včasih pridem domov, da kaj pojem in spijem, pa grem zopet od doma. Sedaj, ko je že hladno, pridem domov, da naložim drva na ogenj in že hitim naprej. Tempo je prehiter, moramo pa priznati, da gre z leti vse počasneje in s tem se moramo sprijazniti. Prav gotovo pa mi zaradi hitrega tempa v življenju ni nikoli dolgčas.

Vrtnarjenje je del vašega prostega časa. Vašo hišo venomer krasijo različne rože in rastline nasploh. Katere so še aktivnosti, ki zapolnjujejo vas čas in vas navdahnejo z energijo?

Večino mojega prostega časa delam na vrtu. Do sedaj sem imela veliko dela s košnjo trave, zdaj pa mi zdravje tega ne dopušča več, zato to delo opravi sin ali pa vnuka. Rože so moja strast in veselje. Vsako leto si obljubim, da ne bom več toliko sadila, a je vedno isto. Še zmeraj najdem kakšno prazno posodo in kakšno lepo rastlino ter jo posadim. Kolikor mi čas dopušča, grem zelo rada na sprehod, posebno v gozd. Tam se spočijem in si nabere novo energijo. Rada nabiram borovnice

in gobarim. Mislim, da ni lepšega užitka, kot najti v gozdu lepo gobo, pa čeprav je strupena. Žalostna sem, če najdem pohojene strupene gobe. Vesela sem, da tudi moja otroka in vnuki zelo uživajo v gozdu in nabiranju sadežev.

Pred kratkim ste prejeli priznanje KS Šentjanž? Kaj vam pomeni to priznanje?

Ob praznovanju krajevnega praznika sem prejela priznanje KS Šentjanž za aktivno pomoč v društvih. Sprejela sem ga z veseljem, saj vidim, da je bilo moje dosedanje delo opaženo. Je pa tudi obveza, da bom s tem delom z veseljem tudi v bodoče nadaljevala.

Kaj bi želeli sporočiti našim bralcem in krajanom KS Šentjanž?

Vsem krajanom želim, da pomagajo drug drugemu, živijo v slogi in spoštovanju. Prav posebno pa želim, da bi čim več pridelovalcev premislilo, kako gospodariti na kmetijah oziroma vrtovih in njivah. Potrebno bo čim bolj težiti, da bi pridelovali zdravo hrano, saj bomo s tem pridobili vsi. Ni tako težko, le nekaj znanja in dobre volje je potrebno imeti.

S Faniko Rupar se je pogovarjala Vesna Perko.

Jani Žganjar

Opisali bi vas kot pridnega, delavnega, nasmejanega in družinskega človeka. Kako pa bi se opisali vi?

Vsak človek ima v življenju določene cilje, ki jih želi doseči ali vsaj delno izpolniti. Za doseganje le-tega so potrebni določeni napor, torej moraš biti do določene mere priden oz. delaven. Nisem človek, ki bi se v neko stvar brezpogojno zaletel in jo hotel takoj narediti. Vedno prej dobro premislim, kako se bom lotil stvari, kaj potrebujem in ali sem sploh kos zastavljenemu cilju. Mislim, da je to ključ, da stvar izpelješ do konca. Da mi družina in urejene družinske vezi pomenijo mnogo, je posledica moje vzgoje in mojega življenja, saj izhajam iz številčne družine, v kateri smo se in se še dobro razumemo.

Ena izmed vaših mnogih pozitivnih lastnosti je, da vsako prepreko ali težavo obrnete na hec. Mislite, da smo ljudje danes preveč črnogledi?

Stvari, ki se mi dogajajo, ne jemljem za šalo. Sem v veliki meri resen, natančen in odgovoren človek. Res pa je, da se rad pošalim (verjetno je to po Žganjarjevih) in stvari, ki niso prijetne, gledam s pozitivne strani. Nesrečni se mi zdijo ljudje, ki samo tarnajo in sploh nočejo videti izhoda. Bolje je, da si rečeš: »pač že mora tako biti« in težo neželenega vsaj delno odvržeš, tako greš veliko lažje naprej.

Saj veste, da uredniškemu odboru Šentjanškega glasa skorajda nič ne uide. Tako nam ni ušla niti informacija, da ste pred leti poučevali verouk. Kakšen je danes vaš pogled na takratno izkušnjo? Bi jo ponovili?

Kot osmošolec sem si najprej želel izbrati poklic učitelja telovadbe, na informativni dan sem šel na »elektro šolo«, na koncu sem se odločil za strojništvo, tako da me podajanje znanja drugim na nek način veseli. Na pobudo takratnega župnika Janeza Zaletelja sem dve leti ob nedeljah poučeval verouk na nižji stopnji. Mislim, da je bila to tudi zame dobra izkušnja. Sem pa želel in sem še mnenja, da mora učitelj podati znanje učencem na njim zanimiv način in toliko ter tisto, kar jim bo resnično v korist.

Če pri sveti maši ne zaslišimo orgel, takoj vemo, da Janija ni pri maši, saj ste izredno aktivni v domači župniji. Ne le igranje na orgle, temveč tudi igranje na klavir, orglice in kitaro vam ni tuje? Od kod izvira ljubezen do glasbe, ste samouk ali je morda to že v rodovini? Je bilo potrebno veliko vaj, da ste takšen mojster?

Rad imam glasbo. Nikoli pa nisem misli, da bom postal organist. Ker ni bilo organista v župniji, je sila razmer pripeljala do tega, da sem začel vaditi na harmonij v župnišču. Že nekje pri desetih letih sem igral pri nedeljski maši. Spomnim se, da sem pol leta znal igrati samo dve ali tri pesmi, pa še to samo z desno roko – jaz sem se zelo trudil, nikoli pa nisem izvedel, koliko so pri tem trpeli prisotni ljudje. Jaz sem samouk, le tu in tam so mi izkušenejši povedali ali pokazali kakšno stvar, povezano z igranjem. Vedno sem mislil, da je za

uspeh potrebno samo vaditi in vaditi. Sedaj, ko sin obiskuje glasbeno šolo, pa vidim, kako zelo pomemben je strokovni nadzor in poznavanje vsaj teoretičnih osnov.

Menda ste tudi harmonikar? Katera je tista pesem, ki ogreje vaše srce? Je izpod vaših rok že izšla tudi avtorska pesem? Ali je le-ta še v nastajanju in izziv v prihodnje?

Harmonike zares nisem nikoli igral. V srednješolskih letih sem sicer znal zaigrati na »frajtonarco« V dolini tihi in Na planincih, to je tudi vse od moje harmonikaške virtuoznosti (res je, da sem zraven igral tudi base in to celo na tri prste). Pesmi ne pišem, tudi uglasbil nisem nobene – to je verjetno posledica pomanjkanja teoretičnega znanja.

Ste človek, ki dneva skorajda ne more preživeti brez glasbe in heca, kar potrjuje tudi dejstvo, da ste svoj talent razvijali v različnih gledaliških predstavah. Ena izmed mnogih vlog je bila tudi vloga župana v gledališki predstavi Vaja zbor. Katere vloge ste še igrali in kje vse ste nastopali?

Dobro voljo in veselje za zbijanje šal ter nazadnje za sodelovanje v gledaliških igrah sem podedoval po mojih prednikih. Saj poznate Žganjarjevega Julčka – kako naj bi bil potem sin drugačen. Skupaj z ženo Zinko sva igrala v predstavi Pri Hrastovih. Naslednja igra je bila Vaja zbor. Slednjo igro smo igrali po številnih dolenskih krajih in to dve leti zapovrstjo. Rad se družim z ljudmi in sodelujem pri proslavah ali gledaliških predstavah. Trenutno sodelujem pri starejšem in mlajšem cerkvenem pevskem zboru, občasno igram kitaro s Septetom Fortuna.

Del prostega časa namenite glasbi, a verjamem, da to ni edina vaša prostočasna dejavnost. Katere bi lahko še našli?

V mladosti sem se več ukvarjal s športom. Tako smo v sklopu šole prejeli kar nekaj dobrih rezultatov na občinski ravni v košarki, nogometu, rokometu in gimnastiki. Potem pa, saj

veste, kako je, najprej učenje in študij, potem pa služba, družina in delo na kmetiji.

Kako svoje obveznosti usklajujete z družino? Se vam zdi, da svoje veselje do umetniškega ustvarjanja prenašate tudi na bližnje?

Hvaležen sem družini in mojim bližnjim, da mi pri mojem delu ne nasprotujejo, ampak so mi velikokrat v pomoč in podporo. To mi veliko pomeni. Da pa jabolko ne pade daleč od drevesa, da ljudje iščemo vzornike in se radi zgledujemo po drugih, pa sigurno vpliva na to, da oba otroka redno sodelujeta na raznih prireditvah in sta vključena v razne krožke ter društva.

In še za konec: Kulturna pismenost in kulturno udejstvovanje sta dva izmed pomembnih členov pri opredelitvi tako imenovane kulturne vzgoje. Kakšen pomen ima beseda kultura za vas in kako jo interpretirate? Menite, da si lahko s kulturnim kapitalom ustvarimo lepše življenje?

Ob besedi kultura ljudje najprej pomislimo na gledališča, prireditve, knjige in podobno. Kultura ni zaprta med zidove ali platnice, pojem kultura ustvarjamo ljudje. Človek mora v osnovi želeti narediti nekaj dobrega za sebe in druge na način, ki je vsem v korist. Ljudje živimo v skupnosti in moje mnenje je, da vsak lahko (če že ne more) po svojih močeh pripomore za dobrobit družbe.

Na koncu bi se rad zahvalil za prejeto priznanje ob krajevnem prazniku. Večina ljudi opravlja različne stvari za dobro drugih, ne da bi za to pričakovali plačilo ali nagrado. Končno pa je lep občutek, ko ti s priznanjem ali pohvalo dajo vedeti, da so to opazili – tudi to je izraz kulture, biti hvaležen in dati zahvalo človeku, ki je storil nekaj dobrega.

Pa bodi dovolj nakladanja, ti raje povem kak vic. A, veš, tistega, ko je ... do konca povem drugič.

Z Janijem Žganjarjem se je pogovarjala Vesna Perko.

Jože Zaplatar

Jože Zaplatar iz Velikega Cirknika je na slovesnosti ob prazniku KS Šentjanž prejel priznanje za večletno uspešno povezovanje med vaščani in gasilci.

Tovariš Jože, kako se spominjaš začetkov članstva v PGD Veliki Cirknik. Vseskozi si tvorno sodeloval pri akcijah in družabnih aktivnostih, kaj bi še posebej izpostavil?

Najbolj se spomnim občnega zbora, ko je blagajnik potarnal, da ni denarja za položnice in apeliral na nas člane, da poravnamo članarino. Vedno sem bil aktiven v operativi in tudi pri delovnih akcijah, predvsem pri urejanju prve sejne sobe z lesenim opažem.

Zelo sem bil dovzeten do dobrih idej ostalih članov in vodilnih, še posebej se spomnim ideje, da namesto veselice naredimo neko zanimivo tekmovanje, ki se združi z družabnim srečanjem gasilcev in krajanov.

Upravni odbor te je na osnovi dobrih izkušenj že leta 2002 pregovoril za prevzem predsedniške funkcije, kako je bilo na začetku?

Kot mladi predsednik sem skušal čim bolj upoštevati in nadgrajevati predloge starejših članov, ki so sicer imeli včasih svoje poglede na razvoj in vodenje. A sem poiskal podporo pri isto mislečih članih in smo tako skupaj z argumenti prišli do rešitve, ki je bila dobra za društvo in kraj.

Sedaj teče že tretji mandat, vemo, da se je veliko naredilo, prosim povej nam, kateri projekti so za tebe najpomembnejši v tem obdobju?

V prvem mandatu nam je uspelo izboljšati pomožne objekte za izvedbo Gasilskih iger, in sicer smo postavili nov prostor za kuhinjo. To je uspelo tako, da smo odslužen kozolec »cvitar« postavili ob gasilski dom in tako dobili potrebno streho in še ohranili to etnološko dediščino. Pomembna prelomnica je bila seveda nabava prvega novega kombija za prevoz moštva, prejšnja vozila so bila namreč nabavljena rabljena.

Izpostavil bi tudi ureditev parkirno-prireditvenega prostora, katerega smo začeli uresničevati skupaj z Občino Sevnica in KS Šentjanž. Vsekakor smo pri tem projektu gasilci prispevali levji delež z organizacijo in prostovoljnimi delom.

Medtem nismo pozabili na najnujnejšo opremo in tudi gasilske mize smo kupili, ki si jih lahko sposodijo tudi krajanjani.

No in ob 60-letnici društva ste ob vsem tem tudi povečali, zaščitili s fasado ter na novo prekrili gasilski dom, kako vam je pa to uspelo?

Že nekaj časa je tlela želja, da povečamo zgornje prostore z namenom, da imajo krajanjani lahko notri tudi kakšno priložnostno zabavo in seveda gasilci večja srečanja. Spominjam se, da smo imeli zelo malo časa za nadzidavo

gasilskega doma in pripravo za novo ostrešje. Zato sem hvaležen vsem članom za polno aktivnost. Sedaj smo ponosni na prostor, ki sprejme do 80 oseb in ima tudi manjšo kuhinjo. Zadnje leto je prišla na vrsto utrditev in delna asfaltacija parkirnega in prireditvenega prostora in seveda pred tem še urejanje dodov elektrike ter zasaditev okolice, tako da smo 19. Gasilske igre brez meja izvedli na novi asfaltni površini.

Mogoče bi dal lahko kakšen nasvet, kako lahko tudi društvom na obrobju uspe dobiti ali boljše pregovoriti odgovorne, da se investira v to okolje.

Vsekakor projektov in dosežkov, ki so bili narejeni v času mojega predsedstva, ne bi bilo, če PGD Veliki Cirknik ne bi imel tako predanih in požrtvovalnih članov in članic, ki se jim vsem zelo lepo zahvaljujem za podporo, ideje in slog, da smo skupaj uspeli. Seveda gre velika zahvala za odprtost in pomoč vsem predsednikom KS in obema županoma. Glede nasveta je pa res, da z aktivnostmi, ki so v prid skupnosti, in zagnanostjo krajanov lahko prepričaš za pomoč tudi tiste, ki imajo možnost to dodeliti.

Z Jožetom Zaplatarjem se je pogovarjal Zdravko Remar.

DPM Šentjanž

LIČKANJE KORUZE IN USTVARJALNE DELAVNICE

V sredo, 7. oktobra, smo članice Društva prijateljev mladine Šentjanž v sodelovanju s člani Društva rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž povabile otroke k obujanju starega običaja – ličkanja koruze. Članici DPM sta otroke iz šole pospremili h

konjeniškem kozolcu, kjer jih je pričakalo veliko članov obeh društev in kup koruze, pripravljene za ličkanje. Vsi skupaj smo se lotili dela in kmalu končali s prvo zaposlitvijo. V kupu so se namreč skrivali bombončki, ki so otroke spodbujali k delu. Nekateri so se potem preizkusili še v ruženju koruze in ugotovili, da to ni tako preprosto opravilo. A jim to ni vzelo poguma, saj jim je bilo zelo zanimivo. S koruznim ličkanjem in koruzo so potem lahko ustvarjali strašila, deklice, dečke ali mozaik ter slike. Nastali so lepi izdelki, ki so jih otroci kasneje odnesli domov. Med vsem tem časom pa so se lahko posladkali s pečenim kostanjem, ki so ga za vstopnico prinesli s seboj. Tako smo združili obujanje starih običajev z ustvarjalnimi delavnicami in kostanjevim piknikom. Kljub napovedi slabega vremena se je delavnic udeležilo preko 20 otrok, ki jim ni bilo dolgčas. Vsekakor bomo to še ponovili.

JK

KUD Budna vas

MUCA COPATARICA V ŠENTJANŽU

V soboto, 26. septembra 2015, so v Kulturni dvorani Šentjanž člani Kulturne sekcije Kulturno umetniškega društva Budna vas izvedli gledališko predstavo za otroke »Muca copatarica«.

Muca copatarica je imela veliko dela s popravljanjem in popravljanjem copat, ki so jih poredni otroci pustili razmetane vsepovsod. Gledalci v dvorani so mucji priznali, da tudi oni ne pospravljajo vedno. Otroci so s pomočjo občinstva iskali in našli muckin dom. Nabrali so ji lep šopek rož in jo prosili za copate. Najprej jih je oštela, ker so neredni, nato jim je izročila popravljene in oprane copate. Sešila jim bo nove, ker so ji obljubili, da bodo bolj pridni.

Po bučnem aplavzu se je predsednica društva zahvalila igralcem in ostalim ustvarjalcem predstave, gledalcem v dvorani in vsem, ki so kakorkoli pripomogli k izvedbi.

Magda Sigmund, predsednica KUD Budna vas

Turistično društvo

5. ARTEKO ŠENTJANŽ

Prve štiri dni letošnjega julija so se na stari domačiji družine Felicijan v Peklu pri Šentjanžu že petič po vrsti družili umetniki iz Slovenije in tujine. Pod okriljem Turističnega društva Šentjanž in Zavoda Qra iz Sevnice, ki sta bila organizatorja tudi letošnje likovne manifestacije, se je v peklenem raju na stičišču dveh potočkov ob izviru stoletne vode tokrat srečalo trinajst ustvarjalcev, katerih umetniška vodja je bila, kot vsa leta do sedaj, Jerca Šantej iz Sevnice. Kot že iz samega poimenovanja dogodka lahko sklepamo, je bila rdeča nit tudi letošnjega ArtEka Šentjanž ustvarjalna reciklaža. Tako so umetniki slikali na platna, napeta na stare okenske okvirje, odpadno steklo, ogledala, panjske končnice ter iz materiala, ki so ga našli v bližnjem gozdu, izdelovali različne objekte.

ArtEko Šentjanž 2015 je tudi letos postregel z mednarodno udeležbo sodelujočih. Tako so v Peklu poleg Ane Žerjal iz Nove Gorice, Tomaža Dernovška – Vinčija iz Vač, Jožeta Šubica iz Maribora, Vesne Davidovič in Tonija Vučajnika iz Dobove, Mojce Marije Vilar iz Domžal, Ane Jazbec in Matica Svažiča iz Sevnice ter domačinke Elene Sigmund ustvarjali tudi Dime Temkov iz Makedonije, danes pa živeč v Ljubljani, ter Tamara Grbavac in Mišel Stojanović iz Hercegovine. Vseh pet let se je s slikarji družil, in nič drugače ni bilo letos, tudi publicist in okoljevarstvenik Anton Komat, ki je v teh štirih dneh raziskoval naravne lepote okolice, dogajanja in se v četrtek dopoldan z domačini tudi odpravil na pohod po rudarski tematski poti Tk Pav, kjer je bil še posebej navdušen nad rastiščem šotnega mahu, ki je v Sloveniji prava redkost.

V Peklu je res nebeško, vedno znova zatrjujejo umetniki, ko odhajajo od nas. Nebesa nam vsako leto pomagajo pričarati številne pridne domačinke in domačini, brez pomoči katerih se udeleženci ArtEka ne bi počutili tako domače, kot se počutijo sicer. Jim je pa letos na pomoč priskočil tudi Matjaž Derstvenšek iz Sevnice, ki jih je še dodatno razvajal s svojimi kulinaričnimi dobrotami in tako dodal Arteku še večjo domačnost.

Da so domačini ArtEko Šentjanž vzeli za svojega, dokazuje tudi zelo lepo obiskan zaključni večer z delovno razstavo na prostem. Izdelki so bili razstavljeni na pročelju hiše, skednja, na dvorišču. Ob prijetnem druženju, ki so ga naredili še prijetnejšega domači glasbeniki Zoran Košir, Matija Vidmar in Andrej Fon, smo se lahko posvetili občudovanju izdelkov, ki nas niso pustili ravnodušne. Ognjeni spektakel sodelujoče umetnice Ane Žerjal pa je dodal tisto piko na i popolnemu razpoloženju.

Petra Majcen

PESTRA ZADNJA SEPTEMBERSKA NEDELJA V ŠENTJANŽU

Zadnjo nedeljo v letošnjem septembru smo svetovni dan turizma v Šentjanžu obeležili še posebej aktivno. Že zjutraj ob deveti uri smo se zbrali na štartu rudarske tematske poti Tk pav, kjer je Turistično društvo Šentjanž skupaj z županom Srečkom Ocvirkom in gozdarjem, planincem ter naravovarstvenikom Jožetom Prahom odprlo na stežaj prvi dve gozdni okni v Sloveniji. Prvo od njiju pohodniku usmeri

pogled na gozdni rob, drugo pa na pravo redkost v Sloveniji, šotni mah, na katerega nas je pred dvema letoma opozoril publicist in okoljevarstvenik Anton Komat. Prav on je prispeval strokovno besedilo na opisni tabli pri šotnem mahu in nam je imel v nedeljo prav tako in vedno znova marsikaj za povedati. Sprehod do Črne mlake in šotnega mahu je bil zanimivo in nepozabno doživetje, saj smo ob pripovedovanju Jožeta Praha in Antona Komata postali še bolj pozorni na naravne danosti, ki nam jih rudarska tematska pot Tk pav ponuja in jih sicer ob bežnem sprehodu po njej sploh ne opazimo. Ideja gozdnih oken, katere pionirji smo po zaslugi Cvete Jazbec ravno v Šentjanžu in jo je velikodušno pozdravila tudi Turistična zveza Slovenije, se bo širila naprej, po rudarski tematski poti Tk pav, pa tudi po občini Sevnica oz. celotni Sloveniji.

Slabe pol ure pred dvanajsto pa se je nedeljsko dogajanje v Šentjanžu premaknilo v center kraja, k Repovževi štali, kjer smo v edinstveni galeriji na prostem otvorili razstavo del slikarske kolonije ArtEko Šentjanž 2015, ki se je prve štiri dni letošnjega julija zgodila v Peklu pri Šentjanžu na domačiji družine Felicijan. Organizatorja dogodka sta bila tudi letos Turistično društvo Šentjanž in Zavod Qra iz Sevnice. Rdeča nit tudi letošnjega ArtEka Šentjanž je bila ustvarjalna reciklaža. Tako so umetniki slikali na platna, napeta na stare

okenske okvirje, odpadno steklo, ogledala, panjske končnice ter iz materiala, ki so ga našli v bližnjem gozdu izdelovali različne objekte.

Ob tej priložnosti je bila izdana tudi knjižica z naslovom Stoletna voda, za katero je besedilo prispeval publicist, okoljevarstvenik in naš zvesti spremljevalec Anton Komat.

Dogodek so še kako popestrili domači glasbeni umetniki Zoran Košir na kitari, Matija Vidmar na bongih in Andrej Fon na saksofonu.

Skozi celotno dopoldne in še malo proti popoldnevu pa se je na trgu v Šentjanžu prav tako v organizaciji Turističnega društva Šentjanž odvijala že peta Šentjanška tržnica. Predstavile so se domače gospodinje, kmetje in rokodelci od blizu in daleč, ki so na ogled in v prodajo postavili svoje izdelke in pridelke.

Petra Majcen

6. POHOD PO POTEH MILANA MAJCA V POČASTITEV KRAJEVNEGA PRAZNIKA KS ŠENTJANŽ

Letos smo se že šestič po vrsti v organizaciji Turističnega društva Šentjanž v počastitev krajevnega praznika odpravili po poteh Milana Majca.

Goste jutranje meglice so obetale prelep jesenski dan. Okrog trideset pohodnikov, tokrat v večini domačinov, se nas je zbralo pri spomeniku v Šentjanžu. Po okrepčilu s čajem gospe

Mete Repovž, Repovževimi jabolki, Cvetinmajstrom in sadnim kruhom smo se odpravili na okrog 13 km dolgo pot.

Rodil se je barvit jesenski dan in kot nalašč ga je bilo preživeti v naravi. Vedno znova smo ugotavljali, da je povsod lepo, a doma daleč najlepše. Na žalost se večkrat sploh ne zavedamo, v kako lepih krajih živimo. Med potjo smo se ustavili pri Juntezu v Primštalu, kjer smo pomalicali in se okrepčali s cvičkom iz Jazbine. Pred vzponom proti Murncam je okrepčilo še kako prav prišlo. V Murncah nas je pričakalo lepo urejeno spominsko obeležje, za kar se moramo tudi na tem mestu lepo zahvaliti Reziki in Janezu Repovžu, ki z gledno skrbita za urejenost kraja, na katerem sta Milan Majcen in Janči Mevželj pred 74 leti izgubila življenji. Gospa Marija Kramžar nas je pocrkjala s kuhanim kostanjem in Cveta Jazbec nas je malo spomnila na dogajanje pred skoraj tri četrt stoletja.

Prijetno utrujeni in dobre volje smo se odpravili v dolino, kjer smo sklenili tudi letošnji Pohod po poteh Milana Majca. Bilo je lepo, veselo in domače. Na snidenje naslednje leto!

Petra Majcen

Mladinsko društvo

ŠENTROCKJANŽ IN VAŠKA VESELICA

Mladinsko društvo Šentjanž se že 10. leto zapored trudi pri organiziranju sedaj že 10. tradicionalnega ŠentROCKjanža in Vaške veselice. Tudi letos smo dvodnevni dogodek izpeljali po svojih najboljših močeh. V petek so se nam na odru predstavili: D'NeeB, Liqif in DJ Andy, v soboto pa nas je zabavala skupina Harmonk'N'Roll. V Šentjanžu je bilo glasno, zabavno in kar je najbolj važno za naš kraj – v njem se je nekaj dogajalo. Pravijo, da na mladih svet stoji. To je tudi naš moto in upamo, da upravičen.

Zahvaljujemo se vsem sponzorjem, ki so nam s finančno podporo pomagali, da smo lahko izpeljali dogodek. Brez vas seveda ne bi zmogli.

Mladinsko društvo Šentjanž

Društvo upokojencev Šentjanž

POLETNI DOGODKI V DRUŠTVU UPOKOJENCEV ŠENTJANŽ

V juniju smo šli skupaj z DU Krmelj na morje, in sicer v Opatijo in Reko. Izlet je bil lep, le vroče nam je bilo.

Razen pohodov vsako tretjo sredo v mesecu je bil organiziran skupni pohod upokojencev Posavja v organizaciji DU Krško. Pohod je bil zelo lep, hodili pa smo iz Zdol do Kostanjka. Konec avgusta je bilo srečanje upokojencev Posavja na

Ribniku pri Brestanici, škoda pa je, da ni večjega zanimanja pri naših upokojencih.

1. oktobra smo se zopet skupaj z DU Krmelj odpeljali na ekskurzijo v Žičko kartuzijo, nato smo si ogledali »Učni poligon permakulturnih vrtov« v Modražah pri Poljčanah. Videli smo, kaj se da iz skromnega zemljišča prav koristno

ustvariti. Spoznali smo nekaj nam neznanih rastlin in še veliko novega. Naša zadnja točka pa je bila ogled lepe Križeče vasi.

6. novembra pa smo »martinovali« v Kamenškem.

Od junija do konca oktobra so praznovali okrogle jubileje naši naslednji člani:

- 80 let: Vida Drobnič, Slavka Bunderšek, Jože Šuštaršič in Ivanka Zupan;
- 85 let: Danica Flajs, Marija Zalokar in Frančiška Umek;
- 90 in več pa: Ivan Štih, Franc Bebar, Ana Bec in naš najstarejši član Franc Sigmund, ki je praznoval okroglo 100-letnico.

Vsem še enkrat želimo veliko zdravih in srečnih let.

Fani Rupar, DU Šentjanž

Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž

POPOTOVANJE VALVASORJEVE KONJENICE SKOZI NAŠE KRAJE

Valvasorjeva konjenica je letos že triindvajseto leto odšla na pot z gradu Bogenšperk; tokrat so si za svoj cilj izbrali grad Rajhenburg nad Brestanico v občini Krško. Na svoji poti pa so se ustavili tudi v Šentjanžu. Tako jih je stotnik Krekove konjenice pričakal v kraju Dobovica ter jih vodil do Šentjanža, kjer so prvič prenočili. Zjutraj so v spremstvu naših konjenikov nadaljevali pot vse do gradu Rajhenburg, si ogledali grad in prenočili pri Radku, ki tudi Krekovi konjenici vsako leto nudi prenočišče. Tretji dan so se vračali ponovno skozi Šentjanž in naprej do Dobovice. Konjenica se je v nedeljo, 28. 6. 2015, po štirih dneh ježe vrnila nazaj na Bogenšperk, kjer je bil slovesen obred podeljevanja zahvalnih listin konjenikom in njihovim gostiteljem ob poti.

Veseli in ponosni smo, da smo bili v triindvajsetih letih že dvakrat del njihovih popotovanj

IZLET DRUŠTVA REJCEV IN LJUBITELJEV KONJ ŠENTJANŽ

V soboto, 24. 10., smo se člani društva rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž zbrali na avtobusni postaji, od koder smo se odpeljali v megleno jutro proti izletniški kmetiji Kontrabanter pri Cerknškem jezeru. Po sprejemu in ogledu hlevov smo se z lojtnikom odpeljali do Cerknškega jezera. Med vožnjo nam je voznik predstavil posebnosti in znamenitosti jezera in njihovega kraja. Po slastnem kosilu smo pot nadaljevali do gradu Prestranek, kjer smo si ogledali ostanek gradu, konjušnico in ostale konjeniške prostore ter čredo islandskih konj. Nato so nam na posestvu predstavili njihovo vzrejo črnega goveda Angus in proizvodnjo mleka črno-belih krav. Pot smo nadaljevali do kmetije Rouna pri Vipavi, kjer smo v vinski kleti degustirali njihova vina in zraven poskušali suhomesnate izdelke. V poznih večernih urah smo se zadovoljni in polni lepih vtisov vrnili domov.

IZLET ŠENTJANŠKIH PROSTOVOLJCEV

V okviru Društva upokojencev Šentjanž delujemo v projektu Starejši za višjo kakovost doma. Po poročanju naše koordinatorke Marte Knez smo zelo pridni pri obiskovanju naših krajanov, starejših od 69 let. Zato smo enkrat na leto skupaj s prostovoljci iz Posavja povabljeni na izlet. Tokrat smo si nekateri privoščili kopanje v termah Topusko na Hrvaškem, nekateri pa so si ogledali okolico Topuskega, kjer smo dobili malico v obliki kosila. Od tod smo se odpeljali na Petrovo goro kjer smo videli žalostne ostanke tako imenovane oluje. Nato so nam v zelo lepi gozdarski koči postregli okusno piknik kosilo. Kot so nam povedali organizatorji, je izlet delno krila zavarovalnica Vzajemna.

MK JUNCI Šentjanž

NAJSTAREJŠI MOTORIST NA SVETU

Člani MK Junci smo z zaključno vožnjo v letošnji sezoni 25. 10. 2015 obiskali stoletnika Franca Sigmunda, ki je s svojimi stotimi leti najverjetneje najstarejši motorist na svetu. Če pa že ne najstarejši, pa sigurno z najdaljšim motorističnim stažem. Na obisku je povedal, da je prvič sedel na motor z dvanajstimi leti v Srbiji. V senci sedemstoletne lipe je pripovedoval svoje motoristične prigode. Pravil je, da ni nikoli padel, da ga je vedno »motor vrgel«, kako je naložil družino na motor in so šli na nogometno tekmo v Zagreb ... Tako kot g. Franc Sigmund se tudi člani MK Junci držimo načela »dober motorist je star motorist«. Upamo, da bomo tudi mi s pomočjo izobraževanj ter varnimi vožnjami dočakali tako visok jubilej kot gospod Franc.

Benjamin Sotlar

IZLET V BOSNO

V petek, 18. 9. 2015, smo se motoristi MK Junci ob 13. uri zbrali na avtobusni postaji v Šentjanžu in se odpravili na pot po Bosni. Slovensko mejo smo prečkali na mejnem prehodu Slovenska vas in se peljali po hrvaški avtocesti vse do meje z Bosno pri Novski. Po ne kratkem čakanju na meji, smo

pot nadaljevali mimo Banja Luke v dolino reke Vrbas, kjer smo se tudi ustavili in si ogledali to prečudovito sotesko. Po ogledu smo skočili nazaj na motorje in se odpeljali proti Jajcu. Tu smo se dodobra najedli in se dogovorili za prenočišče.

Naslednje jutro smo zgodaj nadaljevali pot, saj smo imeli še

veliko v načrtu. Peljali smo se do slapa reke Vrbas in Pive, tudi tu smo občudovali lepote narave. Po ogledu slapa smo se odpravili proti Konjicu, kjer smo si nameravali ogledati Titov atomski bunker, ki pa je bil na žalost zaprt. To nam ni vzelo dobre volje in po pogovoru s tamkajšnjimi vojaki smo se odločili pot nadaljevati v Jablanico na ogled porušenega mostu iz bitke na Neretvi. Po ogledu smo se odpeljali proti nacionalnem parku Blidinje, ki je zares čudovit. Tu smo naključno naleteli na dirko offroad avtomobilov, na kateri smo tudi kratek čas ostali in si ogledali del 'predstave'. Nato nas je pot peljala čez Posušje do predmestja Livna, kjer smo tudi prenočili. Pred nočnim počitkom pa smo se odpravili na ogled mesta in na večerjo.

Tretji, zadnji dan, smo se zbudili v deževno jutro. Oblekli smo si dežne obleke in se odpeljali po Livanjski dolini proti Drvarju, Bihaču in domov. Domov smo prišli v poznih popoldanskih urah z nekaj čez 1000 prevoženimi kilometri. Izleta se je udeležilo 12 motoristov. Nad prijaznostjo ljudi, lepoto pokrajine in njihovimi lepimi cestami smo bili navdušeni. Ker pa je bil bunker zaprt, bomo izlet naslednje leto ponovili.

Janko Koprivec

Šentjanški glas o Šentjanški glas

Gozdno okno

Gotovo že vsi vemo, da imamo v Šentjanžu »Gozdno okno«. Kaj je to in kje je to okno? Prav je, da smo vsi seznanjeni s tem projektom, ki ga je Turistična zveza občine Sevnica predstavila v lanskem letu na Dnevih slovenskega turizma v Portorožu. Predstavnice naše zveze smo sodelovale na več delavnicah, ki so ta dan potekale pod pokroviteljstvom Turistične zveze Slovenija in Zavoda za gozdove Republike Slovenije. Na delavnicah »Šumenje slovenskih gozdov« smo bili še posebej uspešni. Ideja, kako in kaj dodati našim potem, da bi jih čim bolj oživel in med seboj povezali, je bila gozdno okno. Okno, skozi katerega se odpre pogled na nekaj, kar je za to območje zanimivo in je prav, da se sprehajalec ustavi in si ogleda. Naša tematska pot na Tk pav je v slovenskem merilu že dosegla svojo pozornost, kar dokazuje priznanje najlepša pot v regiji Posavje. Člani Turističnega društva Šentjanž želimo še več, zato vsako leto pot obogatimo z izvirnostjo in novo vsebino. Prisluhnilo smo strokovnjakom, naravovarstvenikom, gozdarjem in drugim, ki so nas bogatili z znanjem in nas spodbujali z vsebino, katero smo prenesli na informativne table ob poti na Tk pav.

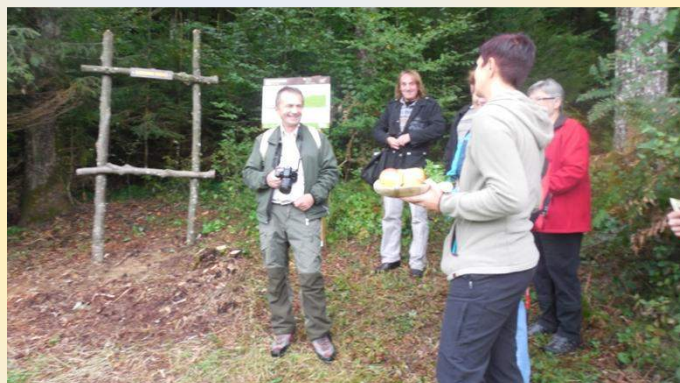
V letošnjem letu smo odprli dve okni na tej poti, in sicer okno gozdni rob in okno šotno mahovje. Naša želja je, da pot postane ne samo tematska, ampak tudi učna pot, ki bi jo promovirali kot učni medij za vse osnovne in višje šole.

Turistična zveza občine Sevnica je projekt predstavila tako, da bi si okna sledila po vseh poteh na območju občine Sevnica in bi bila z vsebino tematsko povezana. Ravno to je bilo zelo zanimivo za Turistično zvezo Slovenije, ki je to podprla tako, da bo naslednje leto ob svetovnem dnevu turizma po Sloveniji odprla 200–300 takih oken na isti dan in ob isti uri. Veseli smo, da smo mi pionirji tako velikega projekta, da imamo okno

številka 1 in 2 tu pri nas na naši poti, katerima bodo sledila še druga okna.

Ob tej priliki bi se rada zahvalila Antonu Komatu, Jožetu Prahu in Bojanu Maglici za izvirne in poučne strokovne vsebine. Zahvala gre tudi vsem domačinom, ki so nesebično in delavno podprli projekt s svojimi deli.

Cveta Jazbec

Obisk pri konjenikih

V torek, 6. oktobra 2015, smo šli učenci od 1. do 9. razreda h konjenikom. Takoj ko smo prišli tja, so konjeniki pokazali spretnostno jahanje in dvorsko alko.

Razdelili smo se v tri skupine. Prva skupina je šla jezdit. Izbirali smo lahko med štirimi konji. Jaz sem šla na mojo kobilico, ki ji je ime Priti in ji najbolj zaupam. Odjezdila sem dva kroga. Zelo rada jezdim, zato sem zelo uživala. Ko smo končali, smo se prestavili k metu podkve. Tam smo morali s podkvijo zadeti v rabljeno avtomobilsko pnevmatiko. Najprej sem zadela največ, potem pa eno, zato nisem šla naprej. Prvi trije so dobili medalje. Nadaljevali smo na kozolcu, kjer smo imeli predavanje. Gospa Brigita Blas nam je predstavila pasme konj, konji danes in nekoč in nam povedala, kako se konje neguje.

Na koncu so nas pogostili s sokom in s kruhki. Zelo veseli smo se odpravili nazaj v šolo.

Zala Krmelj, 3. razred

Minil je teden otroka. Zpomnil si ga bom po srečanju s konjeniškim društvom Šentjanž. Učenci 2. triade, smo se odpravili ob 9. uri dopoldne v vas Potok. Tam so nas na svojem poligonu pričakali člani društva. Pripravili so nam pester program.

Pomerili smo se v metanju podkve. Izvedeli smo veliko novega o konjih. Na koncu pa smo v spremstvu vodnikov lahko odjahali en krog s konjem. Člani društva so nam prikazali konjeniške igre, mi pa smo se sladkali z domačimi dobrotami.

Vsi navdušeni smo se vračali proti šoli in vso pot spraševali učiteljice, kdaj bomo spet obiskali konjenike.

Domen Lindič, 4. razred

Zahvala članom Društva rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž

V tednu otroka nam vreme ni bilo naklonjeno, a v torek zjutraj smo vseeno prejeli prijazno novico: »Konjeniki vas pričakujejo.«

Vsi veseli smo se res odpravili proti prostorom Društva rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž, kjer so nas že pričakovali. Zjutraj so uživali učenci 2. triade, potem učenci 1. triade, ob 10. uri pa smo tja prispeli učenci 3. triade in učitelji, ki smo prav tako navdušeni spremljali, kar so nam pripravili.

Učenci so uživali v aktivnostih, se naučili veliko novega in v spremstvu konjenikov jezdili konje. Ja, tudi učitelji smo premagali strah, se ob pomoči povzpeli na te prijazne živali in vsi nepopisno uživali.

Po vseh aktivnostih so nas na mizah pričakale dobrote, ki so jih pripravile spretno roke žena naših konjenikov. Res so se potrudile, prej, ko so pekle pecivo in pripravile okusne napitke in potem, ko so nam delale družbo.

Najlepša hvala za trud in HVALA, da smo lahko spoznali delo konjenikov na tako prijeten način. Našo zahvalo lahko strnemo v tole misel: »Zakaj bi hodili občudovat konje na drugi konec Slovenije, če pa imamo »Lipico« in prijazne oskrbnike v Šentjanžu.«

V imenu učencev in učiteljev Majda P. Repovž

Obisk pri konjenikih

Tretjič v življenju sem bila na konju in bilo mi je zelo všeč. Počutila sem se popolnoma varno, tudi po zaslugi gospoda Okorna.

Tekmovanje v metu podkve je bilo zelo zabavno in napeto. Glasno smo navijali. V tretji triadi je zaslužen zmagal Aleš iz 8. razreda.

Konjeniki oz. njihove žene so nam pripravile res dobro pogostitev. Napitki in pecivo je bilo enkratno.

Gospod Boštjan in gospod Matic sta nam predstavila spretnostno jahanje. Oba (in seveda njuna konja) sta bila odlična.

Slavica Pungerčar

Bilo je res »ful dobr«. Užival sem, saj so se nam konjeniki res posvetili. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo jahali konje.

Grega Krmelj, 9.r.

Super, bilo je odlično; najbolj mi je bilo všeč jahanje. Zelo smo bili navdušeni, ko smo videli, kako odlično jezditu gospod

Boštjan in gospod Matic. Bila sta fantastična. Sedaj sem spoznal, da konji niso le živali, ampak nekaj več.

Matic Lazar, 9. r.

V tednu otroka je bilo kar nekaj aktivnosti, ki so nam popestrile teden. V torek smo obiskali konjenike, ki so nam pripravili izvrstno predstavitev. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo jezdili, in to priložnost sem imela kar dvakrat.

Konjeniki, bili ste super!

Danijela Bec, 9. r.

Danes je bilo super; zabavno, poučno in zanimivo. Izvedeli smo veliko o konjih, mnogi so jih celo jahali. Igrali smo se tudi staro igro, kjer smo metali podkve v gumo.

Ana Štirn, 9. r.

Všeč mi je bilo jahanje. Sedlo je bilo udobno. Čutil sem vsak korak konja. Konjeniki so nas pogostili s pecivom in sokom. Vse je bilo zelo okusno.

Simon Lamovšek, 8.r.

Najbolj mi je bilo všeč, da smo lahko jahali konje. Tega prej še nikoli nisem počela in res je bilo zabavno in zanimivo. Malo me je skrbelo, da ne bi padla s konja, a to se k sreči ni zgodilo. Tudi kratko predavanje mi je bilo všeč, saj je gospa govorila same zanimive stvari. Ta obisk bi z veseljem še enkrat ponovila. Konji so res zanimive živali in zdaj vem, zakaj so ljudem tako všeč. Za konec sta nam dva gospoda pokazala spretnostno jahanje, tako da je bilo res super.

Nina Lindič, 8. r.

To je nekaj zapisov, ki so nastali po prijaznem druženju s konjeniki. Res smo jim iskreno hvaležni, da so nam tako lepo popestrili teden otroka.

Učenci in učitelji OŠ Milana Majcna Šentjanž

»Nekaj ti moram povedati«

V tednu otroka je bilo v šoli bolj zabavno kot sicer. V ponedeljek zjutraj nam je učiteljica dala izziv, da bi se pogovarjali z eno osebo, s katero se še nikoli nismo. Čas smo imeli do petka. Uspelo je skoraj vsem učencem.

Med malico smo cel teden lahko gledali risanke ali pa poslušali pesmice, lahko pa smo od doma prinesli tudi svoje družabne igre ter se igrali z njimi. To mi je bilo zares všeč! Drugi dan smo kostanj, ki smo ga prinesli v šolo, dali kuhat kuharicam. Ko je bil kuhan, smo ga pojedli celo skledo. Bil je zelo okusen. Ta teden smo tudi ustvarjali iz naravnih materialov. Izdelali smo gozdne živali, ki jih imamo sedaj pred učilnico na razstavi. Zbirali smo tudi star papir, da bi zbrali čim več denarja za razne izlete.

Zelo smo se veselili četrtka, ker nam je učiteljica povedala, da gremo h konjenikom. Že zjutraj ob 8. uri smo se odpravili k

njim. Tam smo se razdelili v 3 skupine, ki so se potem menjale. Vse skupine so bile na predavanju, ki je bilo zelo zanimivo. Izvedeli smo veliko novega o konjih. V drugi skupini smo metali podkve, v tretji pa smo jahali konje. To nam je bilo skoraj vsem najbolj všeč. Jaz sem bila takrat prvič na konju. Sem pa pri konjenikih opravila tudi izziv in se prvič pogovarjala z enim od konjenikov. Na koncu je bilo še spretnostno jahanje ter pogostitev. Čas pri konjenikih je kar prehitro minil in morali smo nazaj v šolo. Vsem je bil ta dan zelo všeč in še enkrat hvala konjenikom.

Zadnji dan pa so prišli še iz Zdravstvenega doma Sevnica in imeli predavanje Preprečevanje poškodb. Izvedeli smo veliko o osebni higieni, o poškodbah in drogah.

Teden otroka je bil vsem zelo všeč, a žal je že minil.

Lea Prijatelj, 4. razred

Zanimiv dan v tednu otroka

V četrtek, 8. oktobra 2015, smo imeli devetošolci OŠ Milana Majcna Šentjanž drugačen delovni dan. Prvi dve uri smo prisluhnili predavanju na temo samopodobe in alkohola z naslovom V Posavju žuramo brez drog in alkohola. Predavanja so bila zanimiva in naučili smo se veliko novega, kar nam bo v življenju prišlo zelo prav.

Po predavanjih smo imeli delavnici na isto temo; najprej smo se spoznali, po malici pa smo se pogovarjali o alkoholu in

drogah. Ta dan je minil hitro in zelo mi je bilo všeč, ko sta predavateljici v skupinah povedali, da kar smo se pogovarjali v tej skupini, bo v skupini tudi ostalo. V prihodnosti si želim še več takšnih dni.

Ana Štirn, 9. razred

Naš naravoslovni dan

V petek, 18. septembra 2015, smo se učenci od 6. do 9. razreda zbrali pred šolo. Imeli smo naravoslovni dan. Ob osmih smo se z avtobusom odpeljali na Gorenjsko. Želeli smo obiskati kraj Snovik.

Po dveh urah vožnje smo prispeli na cilj. Tam nas je pričakal vodič, ki nas je odpeljal k izviru zdravilne vode. Povedal nam je tudi zgodbo o čudežni ozdravitvi moža, ki je pil to vodo. Tudi sami smo jo lahko pili.

Pot smo nadaljevali do učilnice, kjer smo si ogledali poučen film o pridelovanju lesnih sekancev. Ker je bil film v angleščini, nam je vodič sproti prevajal. Sledila je malica, nato pa smo si šli pogledat še kotlovnico, v kateri kurijo lesne

sekance. Ti so shranjeni v skladišču, od koder po tekočem traku potujejo do peči, kjer zgorijo in se pretvorijo v toplotno energijo. Vodič nam je povedal tudi za kraj, ki se imenuje sončna vas. Tako se imenuje zato, ker imajo vse hiše na strehah sončne celice za pridobivanje električne energije.

Naravoslovni dan smo končali pri bazenu. Najprej smo si ogledali strojnico, kjer poteka filtriranje in prečrpavanje kopalne vode. Potem pa smo se še pozabavali v vodi, saj smo se lahko kar nekaj časa kopali.

Srečni in zadovoljni smo se z avtobusom odpeljali proti domu.

Žiga Lindič, 7. razred

Varna raba interneta

V torek, 13. oktobra 2015, smo imeli vsi učenci višje stopnje predavanje z naslovom Varna raba interneta. In ker je letošnja tema šolskega parlamenta Pasti mladostništva, je bilo to predavanje še posebej koristno. Dve uri smo se vneto pogovarjali o socialnih omrežjih, kaj je na njih dobro in kaj slabo, katera socialna omrežja uporabljamo, kakšne podatke in slike objavljamo in kako nam vse to lahko ogrozi življenje.

Predavatelj nam je povedal tudi nekaj zelo pretresljivih zgodb in sploh nismo mogli verjeti, kako lahko samo ena hitra objava vpliva na nas in naše življenje. Joj, kar prestrašili smo se, ko smo izvedeli, da je vse, kar smo objavili, že na drugem koncu

sveta in da z našo aktivnostjo na socialnih omrežjih nekateri dobro služijo. Pogovarjali smo se tudi o tem, kakšno mora biti dobro geslo in kako pogosto ga moramo menjati. Pogledali smo si nekaj zelo dobrih filmčkov in se naučili, kako zavarovati svojo profilno stran.

Predavanje je bilo za nas zelo koristno, saj včasih preveč nepremišljeno ravnamo. Izvedeli smo za stvari, ki jih sploh ne bi pričakovali in po pravici povedano, nas je gospod kar malo prestrašil. Povzetek tega predavanja pa je: »Ne objavi, kar te lahko gnjavi!«

Danijela Bec, 9. razred

Šolska atletska tekmovanja – jesen 2015

Območni atletski miting mladih - Radeče, 24. 9. 2015

Uvrstitve naših učencev:

U 16

3. mesto Matic Lazar 1000 m 3.22,12

1. mesto Nina Rman 300 m 47.14

1. mesto Nina Rman vortex 48.50

2. mesto Danijela Bec 300 m 49.66

1. mesto Ana Marija Bunderšek 600 m 2.06,38

U 14

3. mesto Luka Lazar daljina 3.85

3. mesto Aleš Bec vortex 56,50

2. mesto Nina Lindič 200 m 31.76

3. mesto Nina Lindič daljina 4.16

4. mesto Lara Zakšek 200 m 33.32

6. mesto Katja Strnad 200 m 37.10

Ekipo področno atletska tekmovanje - Brežice, 30. 9. 2015

Učenke (Klara Kranjc, Janja Podlogar, Nina Lindič, Nina Tandarič, Ksenja Bajt, Ana Štirn, Nina Rman, Katja Strnad, Katja Tandarič, Nika Lamovšek, Lara Zakšek, Danijela Bec, Ana Marija Bunderšek, Karmen Orešnik) so zbrale 11900 točk

(šolski rekord) in osvojile odlično 5. mesto.

Tek za Sevnški pokal - Šentjanž, 17. 10. 2015

1. mesto je osvojila Zala Krmelj; 2. mesto so osvojili: Jaka Hočevar, Petra Knez, Matic Lazar; 3. mesto so osvojili: Anže Pikelj, Žiga Krmelj, Domen Lindič, Luka Lazar; 4. mesto sta osvojila: Uroš Bregar in Nina Rman vsak v svoji kategoriji.

ČESTITAMO!

Dragan Tominc

Spomini so lahko kakor iskre, ki pod pepelom tlijo ...

Že več kot mesec dni so srednješolci in prepričana sem, da so se življenja v srednjih šolah že navadili, a spomin nanje je še vedno živ ...

» Srečno pot v svet vam želim in v življenju, ki je pred vami, vse najlepše!« sem se od njih poslovila na valeti in tudi danes so moje želje še vedno enake.

Majda P. Repovž

Regijsko tekmovanje gasilske mladine

Bila je sončna sobota, ko so se pričele v naših krajih trgatve in je padel na tla prvi kostanj ter tako oznanil prihod jeseni. Bila pa je tudi sobota, ki nam je govorila, da imamo samo še teden dni časa do regijskega tekmovanja, katerega so si naše mladinke prigarale na majskem tekmovanju Gasilske zveze Sevnica, ki je potekalo v Krmelju.

Nikoli ne bom pozabila teh dni, ko smo morali v nekaj minutah sestaviti ekipo in jo v sedmih dneh pripraviti za regijsko tekmovanje, ter sodnikovih besed, da naj resno razmislimo, če bomo sposobne čez en teden tekrovati in se boriti za najboljši rezultat. Mogoče je malo takšnih ljudi kot sem sama, da verjamem, da imajo šentjanški otroci neizmerno velik potencial in veliko delovnega elana, ter da lahko z njimi dosežem tudi nemogoče.

Pričeli smo z resnimi vajami, ki niso dopuščale nobenih napak. Otroci pa so svoje naloge zelo resno vzeli in se lotili napornega

dela. Naj omenim, da pri takšnem delu, ni odstopanj, ni besede ne morem, se mi ne da, lahko počasneje, teh besed nismo poznali. Cel teden smo do pozne noči trenirali in se pripravljali ter imeli v mislih samo eno, da po najboljših močeh zastopamo šentjanško društvo in Gasilsko zvezo Sevnica.

Prišla je nedelja, 20. 9. 2015, ko smo se zjutraj odpeljali v Krško, kjer se je odvijalo Mladinsko regijsko tekmovanje. Naša ekipa je sodelovala v kategoriji mladink. Njihova tekmovalna disciplina je bila poligon, kjer so morale premagati ovire in izvesti napad, razvrščanje ter štafeta na 400 m, kjer so nas ponovno čakale ovire. Mogoče po opisu to tekmovanje deluje lahko, zato naj omenim, da tekmovanje sestavlja bazen, ki ga je potrebno preskočiti s cevmi v rokah, zlesti v rov in preskočiti ovire, med premagovanjem omenjenega pa mora tekmovalček še spojiti cevi, da se lahko na koncu izvede napad, če pa je vaja izvedena odlično in brez napak, je tukaj prvo mesto. Tako so Nina Tandarič, Nina Lindič, Nives Lamovšek, Danijela Bec, Hana Zupan, Ana Štirn, Nika Klun, Katja Tandarič in Katja Strnad v Krškem osvojile prvo mesto in posledično postale regijske prvakinje.

Vaja je dejansko zahtevna in je potrebna velika mera vztrajnosti, koncentracije in dobrih mentorjev, ki otrokom stojijo ob strani, zato bi se rada zahvalila za vso pomoč tovarišema Vinku Krznarju in Jožetu Janežiču ter Gasilski zvezi Sevnica za vso pomoč pri pripravah na omenjeno tekmovanje. Zahvala pa gre tudi staršem omenjenih otrok, ki jim vestno in vztrajno stojijo ob strani ter jih spodbujajo.

Mentorica Jasmina Podlesnik

Mladinski kviz v Šentjanžu

Oktober je mesec požarne varnosti. V tem mesecu se vsako leto odvija Kviz gasilske mladine.

Na kvizu so se mladi preizkusili v znanju o poznavanju gasilske taktike, preventive, zgodovine, prve pomoči ter samega gašenja. Potrebno je pokazati veliko znanja iz različnih področji. Letošnje leto smo imeli to čast, da smo kviz organizirali v Šentjanžu. Za pomoč smo prosili ravnateljico OŠ Milana Majcna Šentjanž ga. Meri Brce, da nam je odstopila tri učilnice in igrišče. V soboto, 17. 10. 2015, je prišlo v Šentjanž 13 ekip mladih iz različnih gasilskih društev Gasilske Zveze Sevnica, da pokažejo svoje znanje. Med njimi je bila tudi domača ekipa pionirk, ki so jo sestavljale: Nina Tandarič, Sara Žganjar in Leja Musar. Ekipa pionirk je dosegla odlično 3. mesto. Prav tako pa so se letos tekmovanja udeležile lanske občinske prvakinje Nika Klun, Maja Lazar in Hana Zupan, ki jim je v letošnjem letu za las ušlo prvo mesto in so na koncu

slavile kot drugouvrščene. Obe ekipi pa sta si z uvrstitvijo zagotovili udeležbo na regijskem tekmovanju.

Mentorica Jasmina Podlesnik

Cicigasilci iz Šentjanža

Jožica in Tatjana

Na državni praznik dan državnosti smo se cicigasilci iz Šentjanža udeležili gasilskega tekmovanja na Lisci. Iz našega vrtca sodelujeta dve skupini, in sicer enota Sončki in enota Račke. Vaje smo imeli vsako dopoldne v vrtcu, če je le vreme dopuščalo. Tokrat so se gasilci preizkušali v zbijanju tarč z vodo. Obe skupini sta pokazali pogum in vztrajnost in s tem dosegli odlična rezultata. 1. mesto enota Sončki ter 3. mesto enota Račke. Seveda pa ne smemo zanemariti staršev, ki so otroke pripeljali na tekmovanje in so bili hkrati odlični navijači. Skupaj smo se veselili uspeha cicigasilcev iz Šentjanža.

100 let Franca Sigmunda

Na sončno oktobrsko soboto je vladalo veselo vzdušje v Kamenškem pri Šentjanžu, kjer je v Jamškovi lično urejeni Hiši vina Kamenško praznoval v krogu svojcev, prijateljev, sosedov in znancev 100. rojstni dan Franc Sigmund iz Budne vasi pri Šentjanžu.

Slavljenec se kljub častitljivim letom še vedno rad zapelje s svojim motorjem, ki ga vozi že več kot 70 let, na kakšen izlet. "Veste, še nikoli nisem padel z motorjem, le on me je tu pa tam vrgel po tleh," se še vedno rad pošali in dobrovoljen dodaja, da bo "živel do smrti".

Franco Sigmundu je za stoti rojstni dan voščil vse najboljše in še na mnoga leta tudi sevniški župan Srečko Ocvirk.

Sledeče pa je o svojem dedku napisal njegov vnuk Franci Sigmund.

Dedek se je rodil med prvo svetovno vojno 19.10.1915 v Ovsenem pri Šentjanžu. Ker je bil njegov oče oficir tudi v novonastali SHS, so se morali z družino preseliti v Valjevo v Srbiji. Tu je dedek preživel mlada leta, se izšolal za mehanika vojaških letal, delal med drugim tudi v Bata Borovo, bil član športnega društva, kjer je tekmoval na tekmovanju v Beogradu v metu diska, kopja, krogle in teku na 100 metrov z ovirami (za tek je prejel prvo mesto). Po tekmovanju je bil vpoklican na služjenje vojaškega roka, tako da je diplomu prejel njegov oče

Vincenc Sigmund, ki je v šali dejal, da mu še nikoli nihče ni ploskal tako močno. Ko se je začela druga sv. vojna, se je po različnih pripetijah znašel v Beogradu, od koder je bil namenjen odpotovati v rodno Slovenijo, v Budno vas. Na železniški postaji sta ga preverila dva agenta in pristal je v vagonih za internacijo. Ostala vojna leta je tako preživel v delovnem taborišču Walsrode pri Hannoveru. Takoj po vojni se je vrnil v Slovenijo, kjer je dobil službo pri takratnem Gradisu. Po nekaj letih se je vrnil v rodne kraje, kjer je delal v rudniku in Metalni.

Po vojni se je dedek poročil z Emo in skupaj so se mu rodili trije otroci. Prvi sin je tragično preminil že v rani mladosti, tako da ga danes spremljata sin Franc in hči Darinka.

Sam je zelo navezan na domačo rodno zemljo in svoje ljudi.

Dedek ima rojstni dan 19. 10., vendar smo praznovali dva dni prej, v soboto v Kamenškem v Hiši vina pri Jamških. Dedek se je komaj načakal, da pridejo njemu vsi dragi na njegov dom. Po mnogih letih se je srečal z nečaki iz tujine, znanci in člani družine. V konvoju smo se peljali na kraj dogodka, kjer so nas pričakali Fantje izpod Lisce, ki so igrali za dedovih 100 let. Dedka smo prijetno presenetili in razveselili z bogatim programom in mnogimi presenečenji.

Franci Sigmund

Nasveti

Gredic ne puščamo praznih

Mraz ustavi rast in določene rastline tudi uniči. Paradižnik, paprika, buče, kumare so za letos zaključile s svojim delom. Rastline, ki nimajo znakov obolenosti, populimo in jih razrezane položimo na kompostni kup. Da gredice ne bodo ostale prazne, je še vedno čas, da zasejemo deteljo, ogrščico ali katerokoli drugo podorno kulturo. Do prave zmrzali se lahko še prav lepo razraste. Prav tako je še čas za saditev zimskega česna in šalotke, kar bo preprečilo tudi težave s čebulno muho. Na gredah lahko ostaneta peteršilj in zelena; mlade liste sprti režemo. Na gredah se še dobro razvijajo brstični ohrovt, listni ohrovt, ohrovt smukavec, vse vrste zimskega radiča, motovilec, koleraba, redkev in repa. Brstični ohrovt je potrebno privezati ob oporo. Rastišče rabarbare je potrebno obsuti z zemljo in pokriti z listjem, tako vam bo spomladi prej pognala.

Na vrtu izkopljite korenino peteršilja, drobnjak, por, majaron, zeleno in morda imate še kakšno začimbo, jih posadite v lep

lonec in postavite na kuhinjsko okno, kjer bodo še dolgo čisto pri roki za uporabo.

Ne pozabimo na pleveli, ki se v tem času prav razbohotijo in se jih do spomladi ne moremo ubraniti, zato je veliko bolje gredico prekopati in jo zasejati z motovilcem in radičem solatnikom, ki ju bomo lahko pobirali zgodaj spomladi.

Cveta Jazbec

Še nekaj praktičnih nasvetov:

- Radič štrucar je prava vaba za voluharja. Zavarujete ga tako, da okoli grede zapičite vejice od bezga. Bezeg ima neprijeten vonj, ki odganja voluharja.
- Zatiranje porovega molja: skuhamo čaj iz rabarbare, pustimo stati 24 ur, precedimo, dobro premešamo in polijemo po poru.
- Plesen na radiču zatiramo z mlekom. Pripravite 3dl domačega mleka, 7 dl vode in dobro premešajte ter pošpricajte trikrat zaporedoma. Dobro uničuje glive plesnivke.

Povzeto iz predavanj društva Ajda

Kmetija Veles

Namignili so nam, da v vasi z najbolj nenavadnim imenom v naši krajevni skupnosti, na Svinjskem, nastaja prav posebna kmetija. Ker nas je zadeva začela zanimati in se nam je zdelo prav, da z njo seznanimo tudi naše bralce, smo lastnikoma Petri Jazbec in Janezu Jordanu dali priložnost, da se predstavita.

Kako bi se na kratko predstavili?

Smo mlada družina, ki si prizadeva živeti sonaravno. Pred petimi leti sva kupila zapuščeno kmetijo in ji počasi vdihnili življenje. Začela sva jo obnavljati, preizkušati različne načine kmetovanja in predvsem vlagati že pridobljena znanja o naravni gradnji v to kmetijo. Razširila sva se v družino in otroka vzgajava v spoštljivem odnosu do narave, do okolja. V tem času sva pridobila ogromno znanj in izkušenj o naravni gradnji. V naju se je kristalizirala želja, da želiva to širiti med ljudi, predvsem čim bolj lokalno.

Kmetija Veles, kaj natančno pomeni naziv?

Kmetija je dobila ime po slovanskem bogu obilja in podzemlja, po bogu Velesu, bogu kontrastov. Vsaka stvar ima namreč pozitivni in negativni del, ravno tako tudi obujanje zapuščene kmetije. Seveda se osredotočamo na obilje in pozitivno. Ker je slogan kmetije *Posodabljam tradicijo*, je tudi ime del slovanske zgodovine.

S čim vse se ukvarjate na vaši kmetiji?

V prioriteti nam je trajnostni način življenja. Del tega je čim večja samooskrba s hrano, seveda na okolju prijazen način. Ostalo poskušamo kupiti na lokalnem trgu. Tu zraven sodi tudi

gradnja z naravnimi materiali (les, ilovica, apno, slama, kamen), ki so jo naši predniki že poznali (ilovnati ometi, apneni ometi, butane stene, slamnate strehe). Sedaj pa skušamo tradicijo vpeti v sodobni način življenja in seznaniti ljudi z njenimi prednostmi.

Na kmetiji imamo odprto dopolnilno dejavnost, preko katere izvajamo te dejavnosti in pripravljamo ilovico v prahu za gradnjo. Več o nas na <http://www.kmetija-veles.si/>, najdete nas pa tudi na FB <https://www.facebook.com/kmetijaVeles>.

Na vaši spletni strani smo prebrali, da organizirate tudi različne delavnice. Komu so le-te namenjene?

Na kmetiji smo preko delavnic odprli vrata vsem, ki jih taka gradnja zanima in jim je takšen način življenja blizu po srcu. Delavnice se izvajajo sistematično glede na fazo gradnje. Obnavljamo namreč tradicionalni slovenski objekt (skedenj) z naravnimi materiali. Stvar je v Sloveniji še dokaj v povojih, gostili pa smo kar nekaj prostovoljcev iz tujine, kjer se je takšna gradnja že veliko bolje uveljavila.

Ekološko, permakulturno ali biodinamično. Kako bi vsak posamezni termin, za tiste bralce, ki so manj seznanjeni s tem, na kratko opredelili in kateremu vi, na vaši kmetiji, dajete prednost?

Vsi trije termini bi morali biti prijazni do narave. Menimo, da sta permakultura in biodinamika nadgradnja ekološkega kmetovanja.

Biodinamika je način kmetovanja, ki poudarja naravne ritme (setveni koledar) ter pripravo različnih preparatov za oživitve zemlje in boljši pridelek.

Permakultura ni zgolj kmetovanje, ampak način življenja. Je načrtovan sistem, ki poskuša ustvariti trajnostni življenjski prostor (habitat) s posnemanjem vzorcev iz narave.

Na kmetiji Veles kombiniramo oba načina kmetovanja. Naš način življenja trenutno bolje sovпада s permakulturo.

Kako se povezujete z domačini, so vas sprejeli?

Kar se nas tiče, smo postali del okolja. Tukaj je sedaj naš dom. Tu vzgajava otroka in tu želiva realizirati svoje ideje. Tak način življenja je predvsem preprost in ne bi smel biti abstrakten za nikogar. S sosedi imamo lep odnos in se lahko zanesemo na njih.

Vaše sporočilo našim bralcem.

Živeti trajnostno, pomeni živeti odgovorno. Odgovoren odnos do okolja pa upošteva vrednote, kot so zmernost, obzirnost, varčevanje, spoštovanje. Le tako bomo namreč lahko ohranili naravne vire in pustili zdravo okolje tudi za naše naslednike. Izberimo trajnostni način življenja.

S Petro in Janezom se je pogovarjala Petra Majcen.

Pesmi

BOGATA GOSPA

Lepa bogata gospa,
zelo skrbno naličena,
je prišla v deželo.
Močno je otovorjena,
kar precej prtljaje ima.
Radodarno nam pridelke deli,
blagodejno prinaša hladnejše dni.
Obljublja,
da nam še marsikaj bo darovala,
z jesenskim obiljem
vse obdala ...

Marija Bajt

SKOZI OKNO

Kaj zato,
če danes pomembna vrata
se mi zapro!
Saj morda že jutri
prav široko odprto okno bo,
zato v duši je mirno.
Skozi okno bom uzrla
takrat najbrž že večerno nebo;
za vse bom odstrla
skrivnostno zagrinjalo,
vem, še nam bo lepo.
A velika želja v meni bdi;
skozi okno rada bi gledala
vedno le srečne in nasmejane ljudi!

Marija Bajt

MEHKA DLAN

Naj se te z mislijo dotikam
in rahlo ponikam
v nežno toplino!
Kot krila metulja
naj se razpre,
nekaj, kar ne pozna še!
Naj naju napoji
nektar brezskrbnih dni;
saj, če začutiš mehko dlan,
nisi več s samoto zaznamovan!

Marija Bajt

STOLETNIK

Starosti stoletje
je pravo razodetje.
Najbolj prepričljiva vez obstaja
z obrisi nekdanjega časa, kraja.
Spoštovanje, občudovanje se poraja,
ko sežemo stoletniku v dlani
z željami za nove zdrave srečne dni.

Taka obletnica
je kot biserna ogrlica,
na katero so nanizana
vsa prehojena leta.
Skozi njegove oči sijajo različna občutja –
veselje, žalost in vse težave
minulega stoletja.

Marija Bajt

OB SPOMINU NA RAJNE

Je praznik vseh svetih,
je dan spomina na rajne;
zlato listje pada z dreves na zemljo,
mesec november poje turobno pesem.

Potopljena v množico prihajajočih in odhajajočih,
obiščem božjo njivo;
tihi dom je pogrnen z jesenskim cvetjem,
zazdi se mi, da vstopam v cvetlično dvorano.

Po grobovih gorijo sveče,
utripajo njih plameni,
rdečkasti soji ognja osvetljujejo groblje,
kraj zadnjega počitka žari v medli svetlobi.

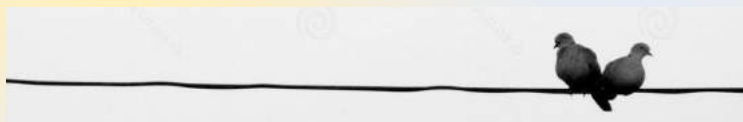
Molče položim na grob krizanteme,
prižgem nagrobno lučko,
se razgori, plamt v hladni sapi,
zlije se z morjem sijočih svetilk.

Solze mi mokrijo oči,
na dušo mi leže otožnost,
v nastali svečani tišini sklenem roke,
z mislijo na drage pokojne se pogrezam v molitev.

Hvaležna sem svojim prednikom za življenje,
cenim nezastrito in globoko človečnost pokojnih,
s svojim obstajanjem so vplivali na mojo bit,
kakor da bi mi utirali pot skozi življenje.

Četudi so odšli na nepovratno pot,
z leti ne ugaša misel nanje,
dragoceni spomini domujejo v mojem srcu,
so kakor plameni večno goreče luči.

Eva Keber

Četrty šentjanški kulturni večer

Na zadnji pomladanski dan se je v soboto, 20. junija 2015, v Kulturni dvorani v Šentjanžu odvijal četrty Šentjanški kulturni večer, na katerem so se predstavili šentjanški pesniki, mladi instrumentalisti, vokalne skupine in Kulturno društvo Milana Majcna Šentjanž.

Domovina, ta topla beseda, ki smo jo v preteklosti mnogokrat slišali, danes pa je skorajda pozabljena. Domovino sestavljajo ljudje. Ljudje smo tisti, ki zdaj in tu ustvarjamo preteklost in hkrati že razmišljamo o prihodnosti. Preteklost pa včasih boli in obstajata dve možnosti, lahko od nje bežimo ali se pa od nje kaj naučimo ... so bile uvodne besede večera, ki je bil posvečen 70. obletnici konca 2. svetovne vojne.

Za začetek smo prisluhnili skladbi Benjamina Ipavca Domovina v izvedbi Mateja Štiha, Žana Repovža, Tima Kranjca in Franca Lipovška. Vsi mladi fantje obiskujejo glasbeno šolo v Sevnici pod mentorstvom Franca Lipovška. V nadaljevanju so se nam predstavili že znani šentjanški pesniki

Eva Keber, Gustl Umek in Marija Bajt, ki so razmišljali o svobodi, nasvetih starejših mlajšim, apokalipsi in plamenici ljubezni.

Veselje nad osvoboditvijo je bilo veliko. Ljudje so pripravljali mitinge, kjer so peli, plesali in zaigrali kakšen skeč. Tudi KD Milana Majcna Šentjanž je pripravilo skeč Bedak, ki sta ga odigrala Stane Gorenc in Vid Žganjar. Zaigrali so nam tudi mladi harmonikaši, ki radi igrajo harmoniko: Patrik Prijatelj, Luka Repše in Žiga Podlogar.

Lepa pesem pogreje srce in na hladen pomladanski večer so za to poskrbeli vokalna skupina Lokvanj, Solzice, Šentjanški jurjevalci in Septet Fortuna.

Kulturno društvo Milana Majcna Šentjanž in Šentjanški jurjevalci pa bomo poskrbeli, da se bomo vsi tisti, ki nam kultura nekaj pomeni, zopet srečali naslednje leto.

Kulturno društvo Milana Majcna Šentjanž

Koledar dogodkov

DOGODEK	DATUM	VABI VAS
Literarno-družabni večer, kultura in umetnost nas povezujeta	Sobota, 14. november 2015, ob 16. uri v Bregarjevi zidnici v Kamenškem	Kulturno umetniška sekcija KUD Budna vas Info: Magda Sigmund (031 353 388), magda.sigmund@gmail.com
Miklavževanje	Petek, 4. december 2015, ob 17. uri na trgu v Šentjanžu	Info: Renata Kuhar (031 344 669)
Novoletne ustvarjalnice	Sreda, 9. december 2015, ob 14. uri na spodnjem hodniku šole	DPM Šentjanž Info: Jožica Krmelj (041 359 718)
Dedek Mraz v Šentjanžu	Četrtek, 24. december 2015, ob 11. uri v Kulturni dvorani	DPM Šentjanž Info: Jožica Krmelj (041 359 718)
Božično-novoletni koncert Godbe Slovenskih železnic Zidani Most z gosti	Petek, 25. december 2015, ob 19.30 uri	Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž Info: Boštjan Krmelj (041 709 287)
Blagoslov konj na štefanovo	Sobota, 26. december 2015, ob 10.30 uri na parkirišču KS Šentjanž	Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž Info: Franci Strnad (031 873 722)

Črna packa

Pisali smo že tolikokrat, pa moramo na žalost spet poročati o umazanih dejanjih nekaterih. Tokrat so umazanci tisti, ki nam bi morali sicer biti za vzgled in naj bi občestne smeti celo čistili. Bralec nam je ogorčen poslal video posnetek za cesto stoječega vozila cestnega podjetja v Krmeljski dolini. Gospod je malical, verjamemo, da pošteno zaslužen malico. Bojda so bile na jedilniku sardele iz konzerve. Res nič nas ne bi motilo, če ne bi omenjeni gospod ves odpadke odvrigel skozi avtomobilsko okno kar na cestišče in mirne duše odpeljal dalje. Odpadki nas bi, če jih ne bi pobral naš bralec, verjetno za cesto počakali do naslednje čistilne akcije. Je sploh potreben kakšen komentar? Mi ga nimamo ...

NAGRADNA KRIŽANKA

1	2	3	4	5	6	7	8
9				10			
11				12			
13				14			
		15	16				
17	18				19	20	21
22					23		
24					25		
26					27		

VODORAVNO

1. pleteno oblačilo, ki se zapenja spredaj, 5. bitje spačenega in nenavadnega videza, 9. Mojzesov starejši brat, 10. stara mera za tlak, **11. telesne vaje za razvijanje in vzdrževanje telesnih sposobnosti in zmogljivosti**, 13. nekdanji boksarski prvak Muhammed, 14. glasbena skupina iz Zasavja, 15. posoda z ročajem za prenos vode, 17. odsotnost s kraja zločina 19. raženj, 22. ženska, ki na modnih revijah prikazuje oblačila, 24. osje gnezdo, 25. spodrseljaj, zgrešen udarec, 26. strelno orožje, pištola, 27. električna morska riba.

NAVPIČNO

1. skupina ptic v letu, 2. ptica ujeta, 3. trgovsko ime za polivinilklorid, 4. češka pritrtilnica, 5. član skupine The Beatles, Ringo, 6. tlačan, ki je podložen graščaku, 7. italijansko ime za otok Rab, 8. žabja noga, 12. brezbarven gorljiv plin (simbol H), 16. predsednik Weimarske republike, Friedrich, 17. malajska blaznost, 18. kavbojska metalna vrz z zanko, 20. pristanišče v Izraelu, 21. naravno večanje, 23. pivski vzklík.

Sestavil: Jože Puc

Geslo pod številko 11 vodoravno napišite na dopisnico in jo pošljite do **31. januarja 2016** na naslov: Uredništvo Šentjanškega glasa, Šentjanž 22, 8297 Šentjanž ali pošljite rešitev na info@sentjanz.si. Med prispelimi pravilnimi odgovori bomo izžrebali srečnega nagrajenca.

Nagrado geslo križanke iz prejšnje številke je **ČEBELNJAK**.

Srečna izžrebanka je **Sabina Gorenjec** s Kala 16. Nagrajenka lahko nagrado, ki jo podarja Lisap, Trgovina in storitve d.o.o, prevzame v Frizerskem salonu v Šentjanžu. **Iskreno čestitamo.**

Rešitev celotne križanke iz prejšnje številke:

Vodoravno: KADA, MORA, OTON, EBEL, ČEBELNJAK, AKA, IZOLA, VOJAK, SONDA, ARO, OBISKANKA, VICE, AKMA, ARAK, RAST.

Ostro oko

PRAVILEN ODGOVOR IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Na sliki je bil portal pri cerkvi na Kalu. Med pravilnimi odgovori smo izžrebali **Jožeta Korena** iz Kladjá 13. Nagrajenec lahko nagrado, ki jo podarja Lisap, Trgovina in storitve d.o.o, prevzame v Frizerskem salonu v Šentjanžu. **Iskreno čestitamo.**

NOVO NAGRADNO VPRAŠANJE

Tokrat vas sprašujemo, kje se nahaja smerokaz na sliki.

Odgovor na zastavljeno vprašanje napišite na dopisnico in jo pošljite najkasneje **do 31. januarja 2016** na naslov: Uredništvo Šentjanškega glasa, Šentjanž 22, 8297 Šentjanž ali odgovor z vašimi podatki pošljite na info@sentjanz.si.

Med prispelimi pravilnimi odgovori bomo tudi tokrat izžrebali srečnega nagrajenca.

GES

anacije
nergetika
radbeništvo

SVETUJEMO • VODIMO • GRADIMO

WWW.GES.SI

AGM Janez Pungerčar s.p.
Malkovec 1b, 8295 Tržišče

Tel: 07 81 80 451

Gsm: 041 642 256

janez.pungercar@siol.net

www.agm-pungercar.si

**V KAMNOLOMU TRŽIŠČE JE MOŽNO DOBITI
NASLEDNJE MATERIJALE:**

- gramoz
- različne vrste tampona
- pesek za beton, malto, drenažo

IZVAJAMO TUDI:

- vse vrste kiper prevozov
- storitve z gradbeno mehanizacijo
- rušenje objektov
- predelava gradbenih odpadkov

Material lahko prevzamete sami, ali vam ga dostavimo na željeno mesto po ugodnih cenah.

Gasilska avtocisterna

Približuje se leto 2017 in s tem tudi praznovanje 110-letnice delovanja PGD Šentjanž. Na praznovanju želimo prevzeti novo avtocisterno z oznako AC 24/90, kar pomeni, da ima cisterna zalogo 9000 litrov požarne oziroma pitne vode in zmogljivo visoko tlačno črpalko. Moč motorja je predvidena vsaj 400 KM. Kako daleč smo? Trenutno smo pridobili predhodno mnenje GZ Slovenije o ustreznosti izbranega podvozja, soglasje GZ Sevnica in soglasje župana občine Sevnica. V prihajajočem letu bomo nabavili podvozje, v naslednjem letu pa nadgradnjo. Vrednost omenjene investicije je 228.000 evrov. Predračunska vrednost je zelo velika, vendar smo zaradi potreb, ki jih z obstoječo avtocisterno težko zagotavljamo, prisiljeni se maksimalno angažirati pri zbiranju denarnih sredstev in posodobiti naše intervencijsko vozilo. Izdelana je okvirna finančna konstrukcija, v katero so vključeni: GZ Sevnica, Občina Sevnica, KS Šentjanž, GZ Slovenije, dobrotniki in društvo z lastnimi sredstvi. Višina sredstev, ki jih mora zbrati naše društvo, je 70.000 evrov. Veliko. Zavedamo se, da nam, spoštovani krajanji in krajanke, vedno stojite ob strani in nas podpirate pri našem prostovoljnem delu, zato vas želim že sedaj prositi za pomoč. Odločili smo se, da bomo prostovoljne prispevke zbirali pri razdeljevanju koledarjev v tem letu in v naslednjem letu. Verjamemo, da so časi zelo hudi in za našo

investicijo zelo neprimerni, vendar smo optimistični in verjamemo reku: "V slogi je moč." Stopimo skupaj, pokažimo dobro srčnost do društva in pomagajmo si, saj je ta pridobitev nujno potrebna za naše okolje. Nikoli ne vemo, kdaj bomo pridobitev potrebovali. Želimo si, da nikoli, a prav je, da smo maksimalno operativno pripravljene intervenirati ob vsaki nesreči.

Za vso vašo podporo našemu projektu se vam že vnaprej najlepše zahvaljujemo.

Boštjan Repovž, predsednik PGD Šentjanž

CLUB BRUNO

GABRIJELE

Wine, Dine & party

Sobota, 21.11.2015 ob 19.00 uri.

Cena: 25€ (9,5% DDV=2,17€)

V ceno vključena: HRANA, dobra glasba, super zabava ter odlična družba!

Lokacija dogodka:
Club Bruno Gabrijele
Gabrijele 6, 8296 Krmelj

Glavni organizator prireditve je:
Gostilna Repovž

Kaj pričakovati od dogodka:

**Večer poln zabave, dobre družbe, odlične hrane
ob kozarcu vina in plesni glasbi.**

Dogodek se bo začel ob 19:00 uri s plesno glasbo vaše mladosti.

Od te ure dalje bodo mojstri gostilne Repovž poskrbeli,
da bo vseskozi okoli vas dišalo po vrhunski kulinariki.

Med celotnim dogodkom boste bili namreč večkrat postreženi
z domiselnimi obroki visoke kuhinje, med tem ko se boste zabavali
ob odlični glasbi in kozarcu dobrega vina.

*Vstopnice na prodaj: Gostilna Repovž,
Picerija Rondo Sevnica, Bar Paradiž, Mokronog*

Andrej Prijatelj s.p.
GRADBENA MEHANIZACIJA
IN STORITVE
Podboršt 15, 8297 Šentjanž

041 651 405

e-mail: andrejprijatelj@siol.net

z vami že 20 let

Za vas opravljamo:

- izvedba vseh vrst zemeljskih del
- gradnja vodovodnih in kanalizacijskih sistemov
- sanacija plazov
- ostala dela nizkih gradenj po dogovoru

KMETIJA OBLAK
Kladje pri Krmelju 2
8297 Šentjanž
gsm: 041 825 570

- Nudimo:
- sveže mleko, pregreto smetano
 - jogurt navadni, jogurt sadni
 - sir za žar, sir z zelišči
 - skuto
 - maslo

POGREBNA SLUŽBA
NOVAK
mokronog - novo mesto

031/611 538 in 041/514 233

Od sedaj naprej opravljamo pogrebne storitve
tudi v Šentjanžu, Kalu in Velikem Cirkniku.